

Nisan 1999

Home

s.90-97

Günnur Özsoy Röportajı

Karşınız Karşı!

Açtığı ya da katıldığı kişisel ya da karma bir sergi değil konumuz. Adam dayatılan her şeye karşı. Zamana bile... Huysuz ve ironik. Heykeltıraş Günnur Özsoy, sergilerden ve röportajlardan başını kaldıramayan (!) Mithat Şen'le konuşmayı başardı...

Mithat Şen'in Kuzguncuk'taki yalnız yaşadığı üç katlı evinin merdivenlerini çıkarken, sanatçının çalışmalarını görecektir olmanın heyecanı adımlarını hızlandırıyor. Çalışma katına girdiğinizde, 42 yaşındaki sanatçının resimlerinde kullandığı renklerin cazibesine kapılmamak neredeyse çok güç. M.Ş.'nin Osmanlı minyatürünün o dönemde, başka coğrafyalarda olmayan bir renkçiliğe sahip olduğunu fark etmesiyle kurduğu ve daha sonra bunun tersine, rengi yok edip, malzemenin malzeme olarak gösterildiği ve nötr bir alana taşınan işlerini görüyoruz.

Görsellik, M.Ş. için, gözün evrimi içerisinde ezberini kırma meselesi, bu bağlamda bilgisayar ve TV onu ilgilendiriyor. O, bugün klip olmak üzere yaşadığını düşünüyor. Klip çekmek için değil bu formun kullanılabilir olduğunu düşünüyor. 'Doğduğundan beri resim yaptığını' söylerken onun, trend olan ve trend olduğu için dayatılan her şeyle dalga geçen özelliğini fark ediyoruz. Bu onun yapısında var ve şuuruyla devreye giriyor. Kendi yaptığı işe ironiyle yaklaşıyor.

Sanatçının resimlerindeki çok belirgin tekrarlar, oturtulmuş düzenleri açığa çıkarmak içindir. Kimileri tekrar ediyor ama tekrar etmediğini söylüyor oysa M.Ş. tekrar ettiğini söylerken, tekrarı görselleştiriyor. Bunu yapay bir şekilde dönüştürmüş, değişiyormuş, evriliyormuş gibi değil sadece tekrar ediyor. Bunu da, tekrarı tekrar etmemek için tekrar ediyor.

Kullandığı formların köşesizliği, devinemeyen bir yapının olmamasından kaynaklanıyor. Köşelerin bir süreç içinde yumuşamadığını, düşüncenin yuvarlandığını belirten M.Ş. zamanın duygusunu yakalamak gibi bir kaygıyla üretmediğini, belirlenmiş bir zaman içinde yer almaya çalışan sanatçıları da mesafesiz, kendi tabiriyle 'pornografik' buluyor.

M.Ş.'nin düşüncelerini uygulamaya geçirmesinin bir zamanı var. Bu uygulama sırasında çok zenginleşir ama ürünün vücut bulabilmesi için geçen bu zaman sanatçıyı irkiltmektedir. Zenginleşmesine rağmen bu durumdan nefret eder. Çünkü sanatçının süregiden düşüncesine o an engel olur. M.Ş.'nin o kadar çok projesi var ki bunlar zamana sığmıyor. 80 ilde 80 tane iş üretme projesi, sanatçının sayılara verdiği önemi düşünürsek hızla öne çıkıyor. M.Ş. 80 ile gidip, bu illerde çalışması için gerekli süre kadar kalıp, iktidara dair hiçbir mekânda olmamak koşuluyla, bulunduğu ile dair bir iş üretmek ve o işi orada sergilemek düşüncesinde. Bunun sebeplerinden biri, birkaç senedir galeri ve müzelerde (tanımlanmış alanlarda) sanatın alımlanması fikrine karşı olmasından ve sergi açmama kararıyla ilişkili. Örgütlendiği taktirde 80 iş üretmenin motivasyonu ile birlikte, coğrafyasının içinde dönüşümler yapabileceğini düşünüyor. Kuşkusuz M.Ş. için yaşadığı coğrafyanın büyük önemi var. Coğrafya derken tarihsel bir süreci tanımlıyor. Herhangi bir coğrafyada yaşayarak o coğrafyanın farkına varmak M.Ş. için çok önemli. Yalnızca toprakların değil, sürecin farkına vararak, şuurla yaşıyor. Böylece kendini ne doğulu, ne batılı

hissediyor. Bu durumun onu çok zenginleştirdiğini düşünmemek imkânsız... M.Ş. için "doğudan bir takım egzotik noktaları ne kadar sık kullanmış" diye düşünülebilir. Oysa M.Ş. böyle bir şeyi siyasal ve de ahlâki olarak hissetmemektedir. Oryantalist alımlamanın karşısında durduğu için, huysuz ve inatçı gözüküyor olabilir. Bu düşüncesi ürettikleri üzerinden doğrudan anlaşılmasa bile, bunun kaygısını taşımaktadır. M.Ş.'nin ulaşmak istediği bir hedefi yok. Onun artık denetiminin olmadığı bir zamanda, yapıtlarının ırzına geçilmesini önemsemiyor. Sanatçı anın ürettiği, açığa çıkardığı yapılardan daha çok etkileniyor. İnsanların kaldıramayacağı kadar doğaçlama yaşayıp, iç ritminin bozulmasına asla izin vermiyor, tek bir nokta dışında: Aşk!